

Imádott Tancsón!

A te lelked a Krisztus lelke volt. Elég erőtel ennyi. —
 Mics uramat Tiron elkergettem gorombaságai miatt, és négy nap alatt értem Pestre erőben és szélben, hanem ezt te ruttyába se vedd, valaminet én nem vettem, mert hi...
 nem: vidi alios ego jam ventus!... Pontiusból Pilatushoz látottam futottam Toldiért (vagy Tholdyért?) mig megráptam. Tíz pildányt adtál. Hátot megtartok, négyet elrűdöl a legközelebbi alkalommal. Már nem meggyel a külföldre; nincs annyi lellem, barátom, hogy Tuliskámát oly rávol, hajjam, nem lehet, artán meg Enich is fene sovány allut alá tenni. Töltöm éjjeimre, melyeket örök időre nándírórom eladni neki. Ezt tudva, hogy fogod utadni, mig valad marathaltan volna, de hi tetta?... Kántalanszok gond...
 tot rávol, fizesseim, és art gondolom: vajha oly boldog lenne az én családí életem, mint a tiétek, mert annál boldogabb má nem lehet. Csóroló öfkesiffka novemberben ko...
 mánsaffront, gzermekeidet is magadat. Laskinak pedig mond meg, hogy ne sirjon, mert egyfken erat art vetki csare, hogy ott termek s mig nagyobbbat vagot a feneérese, mint a minap, akkor artán majd várhat. Felett-e már Tompa Mihály bátyam ö reggelme és mit felett? most írok neki is a jóvő évi Eltelépek ügyben. Hát arra a levélre mit mondass, a mit Vahot Imre irt korra? ez koronaja ostobaságának atque pimasz...
 saganak. Ha egy jót sem irt volna töblet, aból hi lehetne ismeri: veséjeig is má...
 jafáig. Leveledet mindig örömmel, lelkesen deszél vepeim, de erat ugy ha nem frau...
 korod. Hozd át ezt a frauár falusi kempot. En restelek itt bejárni a postára s ott várakozni, mig ráni kerül a post, hogy kifirepess. Offen veled, after veledet!

igaz barátod,
 Kötőfőhámsz

Özönien' essetl' barátom az úban!

Ésron kellese kezdenem a dolgot: hogy öntől engedelméret és borsána,
solas esz. leíjék, azonban minthogy sokkal fontosabb
élmivalóim vannak, ezekkel állok elő és hagyom amaro,
Ez boldogabb Dölc. — Tan fogja ön tudni, hogy az
Életrépek szerkesztésnek gyönyörű az Dölc segítségével nem
várakoznak és a tudós folyóan megsejtesse öni, hogy a
sien mindamel, hie magunkas egy való való vörnek, egy
lelebből való lelebbel hieszik és valljuk, minden minden
Degen befolyással egy sírval, egy vörnek egyesülmi fogunk.
Vegye ön jó vagy rossz néven, — de én kimondom: hogy ön
is egyike azoknak, hiesz Josen, ^{hiesz, hogy} hara és emberiség névelben
sokorainknak neveler és ^{hiesz, hogy} szöngem szöngem annak neve,
kend, mikelyle ily fog ismerni, mint én ismerem önt.
Jól tudom: hogy a követség felőre ön Vahot Imre úrnak
adta savaa a lapjábani követségállításra és én, álljak bat
mi viszonyban V. J. úr csángában, a gondolatokat nem tar
tom legeremmel és az adó becsületesen és szöngem mind
magam, mind mások által hieszlebb és hieszlebb
savaani. É sekinseben sehas egéren nyugodt, lehet
ön miattam, ha nem régebb keziratai salalmanak és
önnek casu quo hozzám tévedni, axolat ön jogeirelmevel
lörleri nem fogom; miképen nem lörlön mind azon
dolgozatokat, mik V. J. úr keziratoslag dolgozásaival
önnek előtte és hieszménye ös is (!) hozzám kerül,
detteki éronban: hogy annyi jópaporítás után a dolgy
vellyük sejlek, felőrlötöm öni sejes barádsággal: hogy
mikelyle adótt fiava miatt sehesi, munkalataival
emberegy meg az általam szerkesztendő lapot, ollyképen,
hogy minszán Petőfi minden hónapban lés, Tompa
egy veszenemü munkalatait fog adni, öntől finte
háronként egyes lüvannél lörleri, hogy így finte
közönség előtt álljon a három név (epühetonóras nem
haraz a név de) díjarni mind három munkalatait
egyenlően fogom: minden lés veséert szöngem pengő forint
tal, melly ugyan nem a legmélőbb érdemű, de mi
nél többes jelen lörülményeim köze nincs hasal,
mamaban reszölvehasni.

szereplésük miatt a "munka" szöveg.

Önnek választás örömmel elvárom, vajha júnoról
szíves láthatnám önt egykor, addig is, míg e várs idő be,
következőhöz, fogadja ön a levegőben keszűvel leghosszabb
létezési időt

Főkapcsolat

A "Marink" ba pedig szabad is kell innak.
Főkapcsolat is dolgozik bele.

Prof.

No. „Ilyés uram” a határán fogatott kőris.